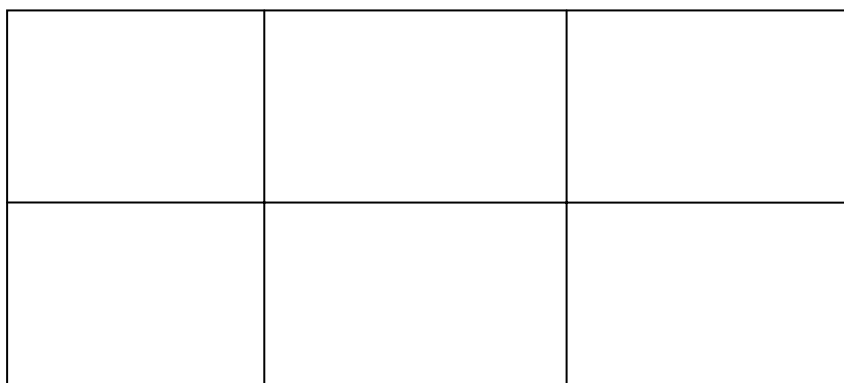

Jacek Kwaśniewski

Kilka rad przy robieniu panoram fotograficznych

1. Aby robić fotografie sklejane z wielu zdjęć cząstkowych, przez ponad rok używałem darmowego programu www.autostitch.net. Wielkie na metr panoramy robione małym kompaktem były elementem mojej wystawy autorskiej w Warszawie wiosną 2007 roku. Ten darmowy program wykorzystuje świetne algorytmy klejące zdjęcia i jest w pełni funkcjonalny. Jeśli nabierzesz wprawy i uznasz, że pociąga Cię ten typ fotografii, będziesz mógł kupić na tej samej witrynie program profesjonalny Autopano Pro (ok. 500 PLN). Ale najpierw spróbuj tym darmowym.
2. Kiedy mówimy „panorama”, kojarzy się to przeważnie ze zdjęciem wąskim i długim. Ten typ zdjęć wydaje się z początku ciekawy, ale dość szybko odslania ułomności. Jedną z głównych jest problem, jak je prezentować. Dla mnie zdjęcie panoramiczne znaczyło od początku przekraczanie ograniczeń technicznych posiadanego sprzętu w zakresie kąta widzenia. Kompakt miał obiektyw o ogniskowej 38 mm (w przeliczeniu na klatkę 35 mm). Dzięki technice panoramicznej mogłem wykonywać tym aparatem fotografie o kącie widzenia 180 stopni i więcej. Ale nawet po zakupie lustrzanki i obiektywu szerokokątnego, nigdy nie zrezygnowałem z panoram.
3. Nie robię zdjęć-jamników. Staram się mieścić w proporcjach od 1:2 do 3:4, czyli mniej więcej standardowych. W tym celu, od początku stosowałem technikę panoram wielorzędowych. Przykładem jest schemat poniżej panoramy z sześciu zdjęć w dwóch rzędach.

4. Żeby panoramy miały naturalne proporcje, należy je robić z 4 lub 9 zdjęć poziomych (dwa lub trzy rzędy) lub trzech, sześciu lub dziewięciu zdjęć pionowych (jeden lub dwa lub trzy rzędy). Można to oczywiście zmieniać. Podane liczby to jedynie przykłady.
5. Panoramy można robić z ręki, byle migawka nie była za wolna. Są trzy ograniczenia robienia z ręki: im większa liczba zdjęć cząstkowych, im gorsze warunki oświetleniowe i jeśli są zarówno bliskie i dalekie plany, tym bardziej zachęcam do korzystania ze statywu.

6. Robiąc kolejne zdjęcia staramy się trzymać aparat w tym samym położeniu. Obracamy nim wokół jego osi. Oczywiście mniej więcej, bo nigdy nie da się dokładnie. Ale staramy się. Dokładność jest mniej ważna przy pejzażach bez bliskiego planu a bardzo ważna w pomieszczeniach. Brak dokładności może skutkować tym, że program nie będzie w stanie złożyć dokładnie pionowych i poziomych elementów. Mogą się trochę rozjeżdżać.
7. Bardzo ważna rada, właściwie podstawowa: każde zdjęcie musi częściowo się pokrywać z następnym. Tak na 20-30%. Tak więc dane zdjęcie musi nachodzić na „sąsiada” z prawej i „sąsiada” z lewej (o ile są) a także na „sąsiada” z góry i „sąsiada” z dołu (o ile są). Poniżej przykład 4 zdjęć cząstkowych nachodzących na siebie, z których wyjdzie panorama zarysowana pod spodem.

8. Lepiej zrobić więcej niż mniej zdjęć. Jeśli sądzimy że czterozdjęciowa panorama wystarczy można zrobić cztery zdjęcia, ale można, tak na zapas, zrobić jeszcze dwa dodatkowe albo i więcej. Przyciąć za dużą panoramę zawsze można. Powiększyć za małej prawie nie sposób. A przeważnie surowa panorama ma bardzo nierówne brzegi. Trzeba ją przyciąć w prostokąt i to czasem boli, bo ucina się jakieś ciekawe rzeczy.
9. Używanie programu Autostitch:
 - a) wpiery, dla ogólnej orientacji, jak wyszła dana panorama, otwieramy program Autostitch i bez żadnych ustawień poza tymi, które są domyślne, wybieramy zdjęcia, z których chcemy zrobić panoramę. W tym celu otwieramy na pasku narzędziowym zakładkę File i zaznaczamy zdjęcia, z których chcemy zrobić panoramę. Klikamy Enter i panorama się robi. W ten sposób bardzo szybko zobaczymy nienajlepszej jakości wglądówkę tego, co może być zrobione.
 - b) jeśli wglądówka nam się podoba, robimy panoramę właściwą. W tym celu, otwieramy zakładkę Edit i w dolnym prawym rogu ustawiamy JPG quality na 100%

- c) w górnym lewym rogu ustawiamy Scale (%). Z praktyki odnośnie szybkości pracy programu kilka rad: Jeśli nie chcemy robić potem wielkich powiększeń, należy ustawić Scale (%) nie przekraczając 50%. Program wtedy pracuje szybko i mamy pliki dające się wydrukować do 30x20 cm. Szybkość pracy programu Autostitch w dużym stopniu zależy od szybkości procesora i wielkości pamięci RAM. 1 GB RAMu jest wielkością pożądaną. Ale więcej RAMu to jeszcze szybsza praca.
- d) po zrobieniu panoramy przycinamy ją do prostokąta jakimś popularnym edytorem graficznym. Bo zwykle panoramy mają bardzo nierówne brzegi. Jeśli trzeba poprawiamy kolory, ostrość itd.
- e) w razie problemów proszę się ze mną kontaktować: jacek952@gmail.com

10. Niektóre z moich panoram można obejrzeć na stronie:
<http://jacek.kwasniewski.eu.org/gallery/panaramas>